

καὶ εἰς ἔγγραφα ἐξ ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος. Βλέπε π. χ. Μ. ΚΑΛΙΝΔΕΡΗ, *Τὰ λυτὰ ἔγγραφα τῆς Δημοτικῆς βιβλιοθήκης Κοζάνης, 1676-1808*, Θεσσαλονίκη 1951, σελ. 56, στίχ. 19 (ἀχρονολόγητον ἔγγραφον) καὶ σημείωσιν ἐκδότου, αὐτόθι, σελ. 57.

- 1 ἔλαβα ἀπὸ τὸν σιὸρ κω(ν)στα(ν)τάκη πάο γρόσια
- 2 {α}χίλια νούμε(ρο) 1000 καὶ τοῦ ἄφησα πα(μ)πάκι κα(ν)τά-
- 3 ρια {ε}πενῆ(ν)τα ὀκτὼ καὶ ὀκάδες δέκα ἐπτὰ νὰ
- 4 μοῦ τὰ πουλήσῃ διὰ {α}λογαριασμὸν ἐδικόν
- 5 μου καὶ νὰ μοῦ ἐ(μ)πάσῃ τὰ ἄσπρα εἰς Χίον
- 6 σίφ(ου)νος {X} 1815 δεκεμβρίου 15
- 7 καπετὰν δημήτρης παπαῖ μὲ βεβαι(ώ)νω

Verso

- 2^a X. 1 ρειζιβούτα κ. δη-
- 2 μήτρη παπαῖ μὲλ
- 3 ἀπὸ ψαρᾶ διὰ γρό(σια)
- 4 1000

Στίχ. 6. Καίτοι διαγράφω τὸ X ὡς πλεονάζον, δὲν ἀποκλείεται νὰ πρόκειται περὶ: X(ρόνος).

29

Ἀπόδειξις παραλαβῆς ἐμπορεύματος πρὸς πώλησιν

Χάρτης δίφυλλος
0,255×0,198

1815, Δεκεμβρίου 15
Σίφνος

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Μπάος βεβαιοῖ ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ καπετὰν Δημήτρη Παπαμικὲλ πενήντα ὀκτὼ καντάρια καὶ δέκα ἐπτὰ ὀκάδας βάμβακος πρὸς πώλησιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ τελευταίου, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τῷ ἐμβάσῃ τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν εἰς Χίον. Σημειώνει δὲ ὅτι ἐμέτρησεν εἰς τὸν καπετὰν Δημήτρη ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας δις ἀνὰ πεντακόσια γρόσια, προφανῶς ὡς προκαταβολὴν ἔναντι τοῦ ἐμπορεύματος.

Περὶ τοῦ ἔγγραφου τούτου βλέπε 28.

- 1 Καντάρια πενήντα ὀκτὼ καὶ ὀκάδες δέκα ἐπτὰ N. 58:17
- 2 μοὶ ἐπαράδωσεν ὁ καπετὰν δημήτρης παπα-
- 3 μὲλ διὰ νὰ τὸ πωλήσω εἰς λογαριασμὸν του
- 4 καὶ νὰ τοῦ ἐμβάσω τὰ ἄσπρα μετὰ τὴν

- 5 πώλησιν τοῦ πράγματος εἰς Χίον. ἐμέτρη-
 6 σε δὲ καὶ τῷ ἰδίῳ γρόσια πεντακόσια Ν. 500
 7 καὶ ἔστω ὁ παρὼν εἰς ἔνδειξιν. σίφνος 15
 8 δεκεμβρίου 1815: Κωνσταντῖνος Ἰωάννου πάου
 9 ἐμέτρησε ἔτι τῷ ἰδίῳ γρόσ(ια) πεντακόσια ἥτοι
 10 500: καὶ ἔγιναν ὅλα γρόσ(ια) χίλια ἥτοι 1000 =
 11 σίφνος 15: δεκεμβρίου 1815: κωνσταν(τῖνος) Ἰωάννου πάου

30

Ἐπιτροπικὸν

1816, Φεβρουαρίου 1
 Κωνσταντινούπολις

Ἡ χήρα τοῦ μακαρίτου βεσσιαρίου Γεωργίου Ὁθωναίου Ἐλέγκω καὶ τὰ τέκνα αὐ-
 τοῦ διορίζουν πληρεξουσίους αὐτῶν ἐν Σίφνῳ τοὺς Κωνσταντάκην Ἰωάννου Μπάον καὶ
 τὸν Νικολάκην Βαλέταν, μὲ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν ὅπως πωλήσουν διάφορα αὐτῶν ἀκί-
 νητα κείμενα ἐν Σίφνῳ, ἐπακριβῶς κατονομαζόμενα.

Τὸ ἔγγραφον ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Δέρκων Γρηγορίου ἄρα συνετά-
 χθη τοῦτο ἐν Κωνσταντινουπόλει, διότι ὁ Δέρκων, ἀποτελῶν μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει Ἱερᾶς Συνόδου (Γ. Λ. ΦΟΝ ΜΑΟΥΡΕΡ, *Ὁ Ἑλληνικὸς λαός*, τόμος 1^{ος}, μετάφρ.
 Ε. Καραστάθη, Ἀθῆναι 1943, § 150), ἤδρευεν εἰς τὸ προάστειον τῆς πόλεως ταύτης
 Θεραπειὰ (Σ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ, *Ὁ Μέγας Δέρκων Γρηγόριος*, εἰς Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς
 καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, Νέα Σειρὰ 1, τεῦχος 2^{ον}, 1928, σελ. 64). Ὁ
 Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ, *Τὸ ἐν Ἑλλάδι Δημόσιον Δίκαιον ἐπὶ Τουρκοκρατίας*, Ἀθῆναι 1882,
 σελ. 59, σημ. 1, γράφει, ὅτι «οἱ ἐπίσκοποι εἶχον ἀνέκαθεν ἰδίους συμβολαιογράφους
 (κατζίλιέρους ἢ νοτάρους), οἵτινες τὰς διαθήκας καὶ τὰ ἔγγραφα ἐν γένει τὰ δημοσίου κύ-
 ρους χρῆζοντα συνέτασσον καὶ ὑπέγραφον». Ἡ ὑπαρξίς δὲ τούτων διὰ τὴν Νάξον ἐπιμαρ-
 τυρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐγγράφου 702, ἐν Ἰ. ΒΙΣΒΙΖΗ, *Ἡ πολιτικὴ Δικαιοσύνη κατὰ τὴν ἑλληνι-
 κὴν Ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ Καποδιστρίου*, Ἀθῆναι 1941, καὶ διὰ τὴν Σῦρον ἐκ τοῦ Α. Θ.
 ΔΡΑΚΑΚΗ, *Ἡ Σῦρος ἐπὶ Τουρκοκρατίας*, Ἐρμούπολις Σύρου 1948, σελ. 223. Προκει-
 μένου περὶ τῆς Νάξου βλέπε ἰδίως Ἰ. ΒΙΣΒΙΖΗ, *Οἱ κοινοὶ καγκελλάριοι τῆς Νάξου ἐπὶ
 Τουρκοκρατίας*, ἐν Ἀρχ. Ἰδ. Δικαίου, 12, 1945, σελ. 88 ἐπ., καὶ εἰς ἀνάτυπον, Ἀθῆναι
 1945, εἰς ὃ καὶ παραπέμπω. Οὕτω καὶ ὁ Γ. Λ. ΦΟΝ ΜΑΟΥΡΕΡ, ἐνθ' ἄνωτ., § 153,
 ὅπου ὁμως ἀστόχως ὁ μεταφραστὴς ἀποδίδει τὸν *bischöflichen Kanzler* διὰ τοῦ «ἐπισκο-
 πικοῦ χαρτοφύλακος». Δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω ἂν καὶ τὸ παρὸν ἔγγραφον συνετάχθη
 ὑπὸ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τοῦ Ἀγίου Δέρκων νοταρίου, ὅπερ εἶναι τὸ πιθανώτερον, ἀφοῦ φέ-